

[Socialministeren.]

af hele Arbejdsløshedsforsikringens Opbygning at etablere sig som selvstændig Forretning.

Jeg har været kendt med den Form, hvorunder denne Organisation har været administreret, og jeg har været kendt med alle de Forhold, der har været omtalt i Samraadet i Dag. Jeg har ikke villet benytte mig deraf, for Hovedspørgsmaalet for mig var ikke, hvorvidt denne Kasse var mere eller mindre daarligt administreret. Det, der for mig var det afgørende, var, at man i 1927 paa Diktatorvis fra det daværende tilfældige Flertal i begge Rigsdagens Ting — den Tilfældighed, at Venstre bl. a. havde faaet flere Mandater, end de havde Stemmer til, hvad der gav dette Koalitionsflertal her i dette høje Ting — benyttede eller misbrugte for at bruge samme Sprog som Oppositionen den tilfældige Magtstilling til ved denne Lovbestemmelse at faa helt andre Retningslinier ind i Arbejdsløshedsforsikringen end dem, der var opbygget gennem de foregaaende 20 Aar. Jeg synes ærlig talt, at den ærede Opposition har vredet den Citron tilstrækkeligt. Jeg tror ikke, der er mere at vride ud af den, og jeg skal meget anbefale dette høje Ting at stemme for Lovforslaget, saaledes som det er indstillet af Udvalgsflertallet.

Ordføreren (Einer-Jensen): Det ærede Medlem Hr. Fibiger gjorde opmærksom paa, at han havde været med til at gennemføre Statsanerkendelse for den Kasse i 1927, og det er vist rigtigt, for da den daværende Indenrigsminister fremsatte sit Forslag, fandtes Bestemmelsen ikke, men da Højre og Venstre efter et Par Maaneders Forløb var naaet igennem og havde fundet sig til Rette med Hensyn til Ændringsforslagene, saa kom denne Bestemmelse, og saa var der virkelig ingen, der tog Hensyn til, at 400 000 Arbejdsløshedskassemedlemmer protesterede, ikke Spor. De fik at vide af de Herrer: Vi er enige, og det skal gennemføres. Vi maatte findes os i det, og vi klagede ikke paa den Maade, som de Herrer nu klager og benytter, synes jeg, Former, som ikke er rimelige.

Det ærede Medlem talte om en Fagforening uden for Socialdemokratiet. Jeg vil virkelig protestere imod, at Kristeligt dansk Fællesforbund skulde være en Fagforening. Det protesterer jeg meget energisk imod, thi en Forening bestaaende af Arbejdsgivere og Arbejdere kalder jeg ikke en Fagforening, det er Misbrug af det Ord. Det ærede Medlem sagde saa, at denne Kasse

ikke er dyrere for Staten. Det er den nu, for alene Administrationen af Kassen og det deraf følgende højere Kontingent koster naturligvis Staten mere i Tilskud. Det kan ikke bestrides, at det ringe Omfang, som Kassen har med Hensyn til Medlemsantal set i Forhold til Landsomraadets 75 Afdelinger, medfører en langt dyrere Administration end f. Eks. den Kasse, jeg administrerer.

Hvorfor vi ikke ønskede den Kasse oprettet, gjorde jeg allerede opmærksom paa i 1927, det kan ikke være de Herrer fremmed. Vi protesterede derimod i 1927 og gjorde opmærksom paa, at man ved Gennemførelsen af den paagældende Lovbestemmelse kunde sikre de bedrestillede Arbejdere i Danmark Ret til at slaa sig sammen i Kasser, hvor Kontingenterne kunde blive meget lave. Solidariteten inden for Arbejdsløshedskasserne og Fagforeningerne har imidlertid været saa stor, saa der intet Hul er sprunget her, og at græde over, at denne Kasse, som ingen Betydning har som Arbejdsløshedskasse, ophæves, er der saa vist ingen Grund til. De Herrer maatte vide, at den Dag vi fik Magten, saa afskaffede vi det Misfoster af en Arbejdsløshedskasse, som Venstre og Konservative gennemførte ved Magt mod samtlige Arbejdsløshedskassemedlemmers Ønske i 1927.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen siger, at i 1927 gennemførte man Lovforslaget mod en 300 000—400 000 Fagforeningsmedlemmer. . . (Einer-Jensen: Nej, Arbejdsløshedskassemedlemmer). Ja vel, saa siger vi det. Men der er den store Forskel, at dengang blev der ikke taget noget fra Kasserne, der var ingen Kasser, der blev ødelagt paa den Maade. (Einer-Jensen: Jo!). Nej, det var der ikke. Men her vil man ødelægge en Kasse, der eksisterer. Dette, at man ikke kunde unde Kristeligt dansk Fællesforbund at faa en Arbejdsløshedskasse, og at 400 000 Arbejdsløshedskassemedlemmer protesterede derimod, kan overhovedet ikke sidestilles med det, at man nu fratager disse Mennesker den Statsanerkendelse, som gør, at Kassen overhovedet kan bestaa.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Einer-Jensen): Jeg synes, det er dristigt af det ærede Medlem Hr.